

Деница Минчева
В онези няколко далечни
дни...

В онези няколко далечни дни,
когато всички бяхме млади
изпълваше небето мир
и във душите ни бушуваше пощада.

Една достигнала сърцето ви искра
ще причини неизброими пепелища.
И вечно ще е мрак и нищета.
И съвест чиста.

Противно на съдбовния мираж
аз имам своите екстази.
Дори сред вечния порой на младостта
пустинни са сърдечните пейзажи.

КРАЙ

© 2008 Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11827>]